

úr tingingum

stoðu, um ikki annað so eina ábending á, hvat tað er sum er skeivt, hvat tað er sum átti at verið gjørt, og hvat skal gerast framyvir.

Pauli Ellefsen hevur ikki roynt at svara hesum spurningum, og tí er tað eisini ógvuliga lætt hjá honum, at standa og nýta hesar livsspurningar til agitábjónsmál.

Atli P. Dam, lögmaður, svarar Petur Reinert, fiskivinnuáráðgjafi

Tað var mín góði samstarvsmaður, Petur Reinert, sum var inni á disbalansum í fiskiveiðuni millum EF á okkara leiðum og okkara á EF leiðum. Hann meinti, at hesin ójavnin ikki kundi halda fram. Og tað eru vit øll samd um. Men vit kunnu als ikki verða samd um, at vit í dag kunnu siga, at tað er 1 króna fyri hvørja 4. Og tað er harafturat helst eisini skeivt at taka og meta ein soverðan ójavna út frá veiðuni í einum ári, sum ikki er serliga rættvísandi — sum ikki er eitt vanligt ár.

Vit vita at undanfarnu ár hevur ójavni eisini verið til frama fyri EF, men ikki sum 1—4, men eitt stað millum 1—1 og 1—1 1/2. Og hetta árið er ikki

Petur Reinert, fiskimálaráðgjafi

liðið enn, og tað er ongin sum veit, hvat er frammanfyri stavn. Og tað er heldur ikki greitt, hvussu vit skulu rætta uppá hendan ójavna, og tað er heldur ikki greitt, um vit fyrr ella seinri verða noyddir til at roknað eitt litið sindur av tí við, sum vit veiða í tí danska partinum.

Og tað er heldur ikki allur sannleikin, tá ið ein sigur, at 40 túsund tons eru veidd av feroyskum skipum í EF-sjógvi, og at 35—36 túsund tons hava vit veitt hjá teimum. Tí ein eigur at gera sær greitt, at tann samlaða veiðan í Norðsjónum er ógvuliga nær knýtt hvør at aðrari. Fæst onki í bretskum sjógvi, so fæst

okkurt í norsktum sjógvi, fæst onki í norsktum sjógvi, so fæst okkurt í donskum sjógvi, og at tað, sum vit hava býtt frá millum norska veiða og í norsktum sjógvi og veiðu í donskum sjógvi kanska var onki vert, um vit ikki høvdu tann bretska partin at spæla uppá eisini, so tann samlaða veiðan í Norðsjónum skal við, tá ið vit meta týðningin av at kunna halda fram við veiðuni í Grønlandi og Norðsjónum.

Men eg eri glaður yvir, at Petur Reinert framhaldandi heldur fast við ta stoðu, sum hann hevur staðið við hesi seinastu árinu úti í landsstýrinum, at vit skulu samráðast, at vit skulu kýta okkum, at vit skulu gera tað, sum gerast kann á nakran hátt fyri at varðveita tey rættindi, vit hava.

Atli P. Dam, lögmaður svarar Ova Mikkelsen:

Ove Mikkelsen visti á, at um vit fingi steðgað bretskari toska- og hýsuveiðu undir Føroyum, so stóð væl til. So kom javnvágin aftur í rættlag.

Um so er, at vit bert lita at okkara veiðu í Norðsjónum í ár og teirra veiðu her, so kann hetta aleina ikki gera tað.

Tað eru veidd eitt stað millum 7.500—8.000 tons av toski og

Ove Mikkelsen, lögtingslimur

hýsu av øðrum higartil í ár, so hetta kemur ikki at broyta býtið. Og tað er at minnst til, at hesi eyka tonsini rokka ikki langt hjá okkara egna veiðuflota. Her verður hugsað um tann flota, sum má takast heim til at veiða í hesum sama stovni.

Og so verður sagt frá Ova Mikkelsenes síðu, at bretar brúka hesa toskaveiðu politiskt móttvegis hinum EEC-londunum fyri at fáa egið 50 fjórðinga mark, og tað er ivaleyst nakað í hesum.

Tað er beint, hugsi eg, at tað er komið har út í, at rættuliga sterkar avmarkingar afturat bretskari veiðu vil gera hana

ólonsama, soleiðis, at teir mugu gevast við veiðu undir Føroyum og fara í Norðsjógvinn istaðin fyri, við teirri fylgju at vit mugu burtur haðani. Og tað er eisini beint, at tað kundi verið ein grundgeving hjá bretum fyri at fingið eitt 50 fjórðinga mark. Men spurningurin er, um vit skulu hjálpa teimum við hesum, tí hvat er endamálið við eini slíkari hjálp? Sambært Ova Mikkelsen er endamálið beinleiðis samráðingar Føroyar—Bretland um sínámillum rættindi, soleiðis at fiskivinnan kann takast upp aftur. Men tað er helst ikki tað, sum hetta vit viðføra.

Skal Bretland vera limur í EF, so er tað mikið møgult, at teir koma at hava eitt ávíst mark, har teir sjálvir koma at hava framhjárættindi. Men at tað vil eyðnast teimum at sprongja grundreglurnar undir EF—sáttmálanum so nógv, at teir koma at hava sjálvstoðugar samráðingar við aðrar um at geva øðrum tað, sum teir ikki vilja geva EF-londum, tað hugsi eg ikki. So er diskriminásjónsreglan fullkomiligað gjøgnumført, og so er litið eftir av tí solidaritetstanka, sum EFðsamgongan skal eittast byggja á.

At hugsa, at ein slík hjálpanði hond til bretar vil koma okkum væl við seinri og geva okkum veiðurættindi í bretskum sjógvi, tað meti eg, er skeiv hugsan.

Framhald frá síðu 4

tók dyk á seg. Henda útbygging tær eins væl og aðrar í landinum eru við til at gjalda.

Landsstýrið umhugsar at útvega sær eina standandi heimild til at keypa slíkt far, so ein ikki verður fyri tí, at hósandi skip gleppa okkum at hondum, tí lög-

tingið ikki er saman, so stoða kann takast.

Rakstrarúrslitið hjá Strandferðsluni hevur annars verið batnandi tvey tey seinastu árin, hóast hon framvegis hevur undirskot. Meðan undirskotið fyri tveimum árum síðani var um 7,5 mill. kr., var tað seinasta figgjárar uml. 6 mill. kr.

Postverkið

Raksturin av postverkinum, eftir at tað var yvirtikið, hevur givið eitt betri úrslit enn mett varð frammanundan. Endaligur roknskapur fyri tað fyrsta figgjárárið undir landsstýrinum er ikki liðugur enn, men fyrilistól visa, at postverkið áðrenn avskrivningar hevur útvíð 1 mill. kr. í yvirskoti. Eftir avskrivningar liggur yvirskotið um 600.000 kr.

Tað er serliga útgávan av frimerkjum, sum hevur givið væl av sær. Seinastu frimerkini komu út í apríl mánaða í ár, og tá varð selt fyri yvir 4 mill. kr. til savnarar kring heimin. Nýggj frimerkir komu aftur í september mánaði í ár, síðani í desember og í mars mánaða næsta ár. Ahugin fyri teimum feroysku frimerkjum er framvegis stórus.

Arbeiðið við at geva út og selja frimerkini hevur skapt eitt nýtt arbeiðspláss. Væl av fólki,

sum áður hevur havt torført við at fingið hósandi arbeiði hevur nú arbeiði á frimerkjadeildini mestsum alt árið.

Tað verður neyðugt at fara undir útbygging av postverkinum. Arbeitt verður við at útvega hósandi grundøki í Havn til eitt nýtt høvuðsposthús. Tað verður somuleiðis neyðugt at fara undir bygging av posthúsum á Tvøroyri og í Eysturoynni.

Telefonverkið

Landsautomatiseringin verður sum ætlað liðug í ár, tá Sandoyggin kemur upp í netið, sum sambundur alt landið.

Men fulla nýttu burtur úr hesi stórlæggling fáa vit ikki, fyrr enn um eini 3—4 ár, tá nýggja stóðin í Havn er liðug. Havnin er millumbygdastøð fyri flestu bygdir, soleiðis at biðitiðin at sleppa framat ónýttum linjum leingist

munandi, so hvørt fleiri telefonfelagar verða settir til; tí verandi stoð er alt ov litil.

Byggingin í Havn hevur verið fyrireikað fyri fleiri árum síðani, men sum kunnugt toraðu byggimyndugleikarnir í Havn útbygging í verandi húsum verksins, og síðan tykist sum tørvandi semja um grundokis spurningar í Havn verður at skjóta hesa bygging enn longur út í framtíðina.

Hesa ótolandi stoðu kann almenningurin ikki góðtaka, og má tí landsstýrið nú umhugsa møguleikan av at ognartaka hósandi øki til útbyggingina, sum als ikki tolar at biða longur.

Telefonverkið hevur annars fingið umlagt part av teirri stuttfreistaðu figging til langfreistað lán, og skuldi tí figgjárviðurskiptini á hesum stovni verið í tryggari legu.

framhald